

რედაქცია

გაზეთის რედაქცია თბილისში, გ. მუსხისკის სხ. ლაშქარის ქუჩაზე.

სედი-მოწერა

სედი-მოწერა თბილისში, გ. მუსხისკის სხ. ლაშქარის ქუჩაზე. თბილისის წიგნის მაღაზრის, გარეუბნის ქუჩაზე, № 11-ში. თბილისში, ვ. რედაქციის „Дროზა“.

„დროების“ ფასი:

თვე... 9 მან. წლის... 3 მან. კვარტალი... 5 მან. ერთი თვის... 1 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

ფასი განსაზღვრისა

დროების ფასი, მისი ერთი კაპიტი, მისი ერთი კაპიტი... მისი ერთი კაპიტი... მისი ერთი კაპიტი...

გაზეთის რედაქცია თბილისში, გ. მუსხისკის სხ. ლაშქარის ქუჩაზე.

პირველის მარტიდან ამ 1883 წლის დამლევაძინ

„დროება“

დირს გაგზავნით 7 (შვიდი) მანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: თბილისში—გადავანის პრესბუქტზე, თ. ივ. პ. მუსხისკის სახლში, გლეხს ქვემოთ.

მუთაისში—ჭილაძეების წიგნის მაღაზრიაში.

ბათუმში ლევ. მჭედლიშვილთან, საკუთარს სახლში.

ქადაქს გარეუბნ მცხეთაზე ამ ადრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: В Тифлисе В редакцію „Дროზа“.

ტელეგრაფი

(საზღვარიდან ტელეგრაფის სააგენტოსთვის)

რუსეთიდან

3 მარტს

კაბინეტის რეზოლუცია. გაზეთები იწერებიან, რომ სტატუს-სეკრეტარ მკაცრად სიკვდილის წინ დაუწერია შვიდი წერილი, მათ რიცხვში ერთ შინაგან საქმეთა მინისტრთან—ტელეგრაფისთან და ერთი სპეციალური გამოცემისთვის ბლანკოსთან. ამ უკანასკნელ იმას სწერდა მკაცრად მიზანდა მიზანდა თავის-მკვლელისა რომ მასედა ეჭვი აიღეს უსაფუძვლოდ. თითქმის რეუდიუს ადრინდელის ქვეშევრდომის საწინააღმდეგო მოქმედებაში.

4 მარტს

ვლადიმერ პანინი. ხუთ დამნაშავეთ ჭეღვრეულების და ეკატერინა ბრანდის ბატალიონის შედამხედველის მკვლე-

დროებისა ფელტონი, 5 მარტს.

მართული თეატრი

ჭამლეტი, ტრაგედია 5 მოქმედებად შექსპირისა, თარგმანი პ. ს. ანტონ ფურცელაძისა.

(დასასრული*)

ჰამლეტი, ინგლისში წასვლამდინ იქონია ლაპარაკი თავის დედასთან, მან ბერი მწარე ჰემარიტება მოახსენა ცოდვილს ადამიანს.

ამ დროს გამოჩენილი კარის კაცი პოლონი ფარდებს უკან დამალულიყო. როცა ჰამლეტის დედამ შეჰყვირა ჰამლეტს: ნუ თუ მოკვლას მიპირებო, პოლონიმ შექმნა ძახილი: „მიშველეთ, მიშველეთო!“ ჰამლეტმა იმიშველა ხმალი, მივარდა ფარდებს, გახვრიტა ივინი ხმლითა და მოკლა პოლონი. ჰამლეტი ჰტიქრობდა თითქმის მეფე იმყოფებოდა და რაჯად პოლონის მაგიერ.

საუბრის დროს თავისი დედა დატანჯა ჰამლეტმა; იგი მართლმად მას თავისი მამის აჩრდილისაკენ.

*) ის „დროება“, № 45.

ლობისა დახვრეტით დასჯა განუჩინეს.

სამშვიდვარ-გარეთიდან

3 მარტს

ბერლინი. გუშინ რუსის ელჩმა გაუმართა სადილი სასახლის წარჩინებულთ და დიპლომატებთ. საელჩოს სავაჭრობა ანაბოვი წავიდა ბადენ-ბადენში.

4 მარტს

რომი. დეპუტატთა პალატაში უნდა ქვეყანათა საქმეების მინისტრმა მანინამ განაცხადა, რომ იტალია არ სცდილობს შეიძინოს მიწები, გადაიდას სახელმწიფო, რომ ამით ვნება არ მისცეს ავსტრიას.

დღიური

სახალხო განათლების სამინისტროს გადაწყვეტილებით მომავალში საშუალო საწავლებელთა მასწავლებლობის მო-

შემდეგ ამისა ჰამლეტი წავიდა ინგლისში.

პოლონის ასული მჭელია კეთილდამ შეიშალა; მისმა ნაზმა ბუნებამ ვერ აიტანა მამის სიკვდილი და ჰამლეტის განდევნა; თუქცა მჭელია უწინაც მოაშორეს ჰამლეტს და დაემორჩილა მამას, მაგრამ მის გულში მანაც არ ვაჰქრა სიყვარული ჰამლეტისადმი. მჭელია ბალახებს და ვარდებს ეალერსებოდა და როცა ხვებოდა იყო შემხდარი, მდინარის პირად, უეცრად წყალში ჩავარდა და დაიხრჩო. მჭელიას უდროვო სიკვდილს მოყვება გლოვა მეფის სასახლეში. მჭელიას სიკვდილის წინ, ლაერტი, პოლონის შეილი და მჭელიას ძმა დაბრუნდა საფრანგეთიდან. მან შეიტყო საყვარელი მამის სიკვდილი და უსათუოდ სისხლი უნდა აიღოს; მეფე ჰსცდილობს ჩააგონოს ლაერტსა, რომ პოლონის სიკვდილის მიზეზი იყო ჰამლეტი, მისთვის რომ ლაერტი გარდაამტეროს ჰამლეტსა, რომელიც თავის სამშობლოში უკვე დაბრუნებულა, რაიცა შეატყობინა მან წერილით თავის მამის მოადგილეს. მეფემ დაარწმუნა ლაერტი ჰამლეტის დანა-

შობანი იმ შემთხვევაში მიეცესო უნივერსიტეტში კურს დასრულებულ ახალგაზდათ, თუ საუნივერსიტეტო ინსპექციის რწმუნებით ხსენებული ახალგაზდა სტუდენტობის დროს კეთილ-სანდო, კარგ ყოფა-ქცევის და ზნის პირად იყო ცნობილი და მასწავლებლობის ასპარეზზედაც სარგებლიანი იქმნება მისი შრომა.

მუთაისის გუბერნიის სახალხო სკოლების დირექტორი ბატ. პრლოვი პრეფანში გადაჰყავთ ამ გარსავე თანამდებობაზედ და აქ ინიშნებაო ბატ. ლევიცი, რომელიც წინედ აქაურ გიმნაზიის მასწავლებელი იყო.

მსამბავე მოგვიტანა „შრომის“ უკანასკნელმა ნომერმა. ჯერ, გევონია, ორი წელიც არ იქნება, რაც ბატ. პრლოვს დაექვემდებარა მუთაისის გუბერნიის სახალხო სკოლები. ჩვენში სახალხო სკოლების დირექტორს მძიმე მოვალეობა აძევს, მით უფრო, რომ ეს საქმე თითქმის ახალ საქმედ ჩათვლება ჯერ ჩვენ ქვეყანაში. ამ საგნის შეგნებას, ზედ-მიწევნით გაცნობას ორ-ორი, სამ-სამი წელი არ ეყოფა, მე რადრე არა ჩვენი ქვეყნის კაცისაგან, და ამიტომაცაა, რომ ამ თანამდებობაზე ესე ხშირად სხვა-და-სხვა პირების დანიშნება, მცირე ხნის შემდეგ რამდენიმე პირის ხელში ჩაგდება ჩვენი ქვეყნის სახალხო განათლებისა უადგილოდ, განუ-

შაულობაზე და სრულიად დამორჩილად იგი: ლაერტის ხელით მან უნდა დაღვაროს ჰამლეტის სისხლი.

ჰამლეტი, ინგლისიდან დაბრუნებული, იმყოფება სასაფლაოზე და ესაუბრება მესაფლავეს; ამ დროს მოასვენებენ მჭელიას; კუბოს უკან მოსდევნენ მეფე, დედოფალი, ლაერტი და სხვ. ლაერტი მიმართავს რაოდენიმე სიტყვას უსულო დას, ჩადის საფლავეში და განაცხადებს სურვილს მჭელიასთან ცოცხლად დასაფლავებისას. ჰამლეტი, ამ დროს მიმალული განაცხადებს თავის იქ ყოფნას. ლაერტი მივარდება ჰამლეტს და ებრძვის მას. მეფის მსლგებელი გააშველებენ მათ.

შემდეგ ამისა მეფე განზრახ მოაწყობს ხმლებით ბრძოლას ჰამლეტსა და ლაერტს შუა. ამ ბრძოლაზე დაესწრებიან მეფე, დედოფალი და მთელი სასახლე. ლაერტის ხმალი მოწამლულია. მეფეს მომზადებული აქვს ფალო სავე მოწამლული ღვინით. მისი განზრახვით, ჰამლეტი ბრძოლით დაქანცული სასმელს მოითხოვდა და განუტევებდა სულს. მაშარჯევა თავიდავე ჩიხბოდა ჰამლეტს და გახარებულ დედოფალმა აიღო ღვინით

სახლვერელ მოქმედებად მივარჩია.— ჯერ ერთს ვერ მოუხწრია, გაეცნო ზედ-მოწვევით ჩვენში სახალხო განათლების საქმე, რომ მეორეს იწვევენ ამ თანამდებობაზე, სულ ყრუს ამ საქმეში, თუ შეიძლება ესე ვსთქვათ.

მივიღეთ პირველი წიგნი ყოველთვიურის ქურნალის „ქვეშევრდომისა, რომელიც შალაქში იბეჭდება თათრულს, სპარსულს და არაბულს ენებზედ. ჰურნალი სულ სამი თაბანია, უბრალო საწერი ქალაქისა და სუფთა სტამბით დაბეჭდილი.

არხიმანდრიტის ძესარიოსისაგან მივიღეთ შემდეგი შენიშვნა დასაბეჭდად:

„მურთხვეითა მისის მალალ ყოვლად უსამღვდელოდობის არქივის-კოპოზის პავლეგი, საქართველოს ექსარხოსისათა, თბილისის შერიცვალების მონასტერსა შინ იქმნებიან წარმოებანი კვირაობით, დიდ-მარხვის პირველისავე კვირის, საღამოს ხუთს საათზე სახალხო კითხვა არხიმანდრიტთა შრიგორის, მაკარის და მღ. მ. მლიევის მიერ ქართულს ენასა ზედა, საეკლესიო ისტორიისა, დოღმატიკურისა და ზნეობითი ძალისა...“

ჩვენ გვაცნობენ ერთი ახირებული ამბავი: გაზეთ „ბათუმის ფურცელს“, რომელიც ეს ორი, თუ მეტი თვე იქნება აღარ გამოდის ქ. ბათუმში,

სავე ფალო და დღოთა ჰამლეტის სადღვრძელო; მან არ იცოდა ღვინო თუ მოწამლული იყო. მეფემ ვერ მოასწრო დედოფლისთვის ფალოს გამოართმევა და დედოფალი მიიცვალა. ბრძოლაში ჰამლეტი და ლაერტი დაიჭრნენ. ბრძოლის დროს ხმლები შესცვალეს და ლაერტიც მოიწამლა. რაკი ჰამლეტმა შეიტყო დედის სიკვდილი, მივარდა მეფეს და ჩასცა მას ხმალი, მაგრამ დაჰსჭრა და რომ სულ ბოლო მოეღო ძალად დაღვინა საწამლაი. ლაერტმა სიკვდილის დროს შეინანია თავის დანაშაულობა ჰამლეტის წინაშე და აუხსნა მას მეფის ხრიკები. ლაერტი და ჰამლეტი კვდებიან; შემოდის ფორტიზრასი, რომელსაც ჰამლეტმა სიკვდილის ყამს დაულოცა სამეფო ტახტი. აი, მოკლელ შინაარსი შექსპირის ჰამლეტისა.

ასე და ამ გვარად შეიმუსრნენ მე-ბრძოლნი. შეყოლო ბედმა არ შეიბრალო არც ჰამლეტი და არც მისი მოპირდაპირენი. ჰამლეტი გადაიყოლია სოფლიერ ბიწიერებასთან ბრძოლაში. ჰამლეტი იყო ღრმა ქუჩის კაცი,

გადმოაქვს თავის რედაქცია ძალაქშიო
და ამავე სახელით გამოიცემა აქაო...

გაგაკისინს მონადირეთ საზოგადოებას აცხადებს, რომ 1 მარტიდან ამ წლისა აღკრძალულია ნადირობა მისს ქვემდებარე ადგილებში სოფლის დილმისა და ბარტისკრის ხეობისა.

მუთაისში დამწვარა ბ. მღებრიშვილის მალაზია. ზარალი სამოც-დაათათას ძანეთამდის აღწევსო.

ბურჯანის სასოფლო სკოლის მასწავლებელი მადლობას უძღვის თ. ივ. რამ. ანდრონიკაშვილს, რომელმაც რამდენიმე სურათი აჩუქა და შემდგენისათვის აღუთქვა სხვა-და-სხვა მხრით შემწეობა ხსენებულს სკოლას.

53 პროექტია წარდგენილი დღემდის მ. ი. ლერმანტოვის ძეგლისა, რომელიც პიატიგორსკში უნდა ააგონ, მაგრამ ამ პროექტთან არცერთი არ იქმნა მიღებული, მოწონებული. მხლა მეორე კონკურსია გამოცხადებული ახალი პროექტების შესადგენად. ამ საქმეს მოჰყიდეს ხელი ბევრ რუსის მხატვართ, რომელთა შორის ჩვენგან ცნობილ ზიხიცი ურევია.

„შრომაში“ წაიკითხეთ: მუთაისის საადგილ-მამულო ბანკის გამგეობას მიუღია პეტერბურგიდან წიგნი, რომ ფინანსთ სამინისტროს საკრედიტო კანცელარია დათანხმებულია გასცეს ჩვენმა ბანკმა ის სესხები, რაზედაც წარდგინება გაგზავნილი იყო გამგეობის თავს-მჯდომარის პეტერბურგში წასვლამდის. რაც შეეხება

სხვა სესხებს, რომელთა გაცემა გამგეობას გარდაწვევითლი ჰქონდა და სამინისტროში კი არ გაუგზავნია წარდგინება, იმათ დამტკიცების იმედსაც იწერებაო გამგეობის თავს-მჯდომარე. მომავლისათვის კი ჩვენი ბანკის მოქმედება ხელ-ახლა დაიწყება მხოლოდ მაშინ, როდესაც საადგილ-მამულო ბანკებისათვის ახალს წესდებს შეადგენენ, ან ან და როდესაც ჩვენის საადგილ-მამულო ბანკების შესახებ თავ. ღონდუკოვ-ძორსაკოვსთნ შეთანხმებით, სამინისტრო შეადგენს ახალს ინსტრუქციებს: აბობენ, სამინისტროს სურსო, რომ ყოველივე სესხის საქმე ჯერ ტფილისში გადაწყდეს და მერმე პეტერბურგში“.

„შრომას“ სწერენ: ბურილიამ.

„... მთხი წელიწადია, რაც მზურგეთის მახრას მართავდა თავ. ღადიანი. ამ დროს განმავლობაში თუმცა მას ბევრი რამ უკმაყოფილება შეხვდა სამსახურის ასრულების გამო, მაგრამ სიმართლემ მაინც გამოაჩინა მისი სინდისიანი მოქმედება, რომელშიაც უმაღლესი მთავრობაც დარწმუნდა; ამის დასაბუთებლად ერთის მხრით ვახლავთ სენატორის ბერის საქებარი აზრი მოთღლს მზურგეთის ადმინისტრაციანზე, და მეორეს მხრით ბათუმის სამხედრო გუბერნატორის სმეკალოვისაგან მოხდენილი რევიზია, როგორც მაზრის სამმართველოში, თანასწორ თითოეულს სოფლის საზოგადოებაშიაც. მხლა ბატ. ღადიანს გამოუთხოვია ორის თვის თავისუფლება და მიღის იმერეთში და როგორც აბობენ, იმ განზრახვით, რომ აღარ დაბრუნდეს ბურიაში. ამისთვის 15-ს ამთვისას, მზურგეთის ქალაქის საზო-

გადოებამ (სუდიელებს გარდა) გაუკეთა მას გამოსათხოვარი სადილი, რომელზედაც ქალაქის დეპუტატმა ბრიგოლ ჰინჭარაძემ უძღვნა მ. ღადიანს, საზოგადოების მაგიერ, ოქროთი დაფერილი ვერცხლის სურა. ამ სურაზედ შემდეგი სიტყვებია რუსულად წარწერილი: „Въ знакъ памяти и особеннаго расположенія Отѣх Дадіани отъ чиновниковъ его, горожанъ и близко знакомыхъ, гор. Озургеты. 15 февраля, 1883 года.“

მეორეს დღეს ღადიანმა ჩააბარა მახრა ახლად დანიშნულს მმართველად მირუბოვს და 18 თებერვალს გამოეთხოვა საზოგადოებას, რომელმაც განამეორა თავისი პატივის ცემა თითქმის ერთს ვერსსზედ გაყოლით და გზის დალოცვით; ამ გვარივე პატივის ცემით და გრძობით მიეგებენ მას გზაში რამდენიმე ალაგას სოფლის მართველებიც პურ-ღვინით“.

მეცო მოყვანილი შენიშნვა მივიღეთ ბ. ი. ღადითაშვილისაგან (გლენი). შენიშნვასთან ერთად მივიღეთ ლექსი, რომელსაც (ამ ხანად ვერ ვებუქდავთ) ქვემოთ იხსენიებს ბ. ღადითაშვილი.

„ამას წინად, ბორში მყოფობის დროს, შემთხვევით ჩამიგარდა ხელში ერთი ხელთ-ნაწერი ძველი წიგნი, რომელიც ამ ქაშად ეკუთვნის ერთ გორელ ეპარს ისაკ ამარალოვს. მომყავს ამ წიგნიდამ ქვემოთ თქმული ლექსი ნათქვამი, როგორც წიგნიდამ სჩანს, წმიდა შო მღვიმელისა. მერ შეგვიძლიან დასაბუთებით ვთქვათ, რომ ეს ლექსი უთუოდ შიოს კალამს ეკუთვნოდეს და მხოლოდ ამ წიგნის და გადამწერის მიხედვად ვაფუქრებინებს ამას.

„ამ ლექსს გარდა აქვე მომყავს მთელი შინაარსი: „[ქვემოთ] ვგონებ, საინტერესოა [ქვემოთ] მკითხველი საზოგადოებისთვის და საყურადღებო წერა-ძათების ბამაერცულიც კდილობს ძველი ხელთ-ნაწერი წიგნების შემქნას წიგნთ-საცავისთვის.“

„აი, თვით შინაარსი: „ა) რომელი საქმელი და სასმელი მანებელია უღროვოდ.“

„ბ) შეტყობა მანებელი ვარსკვლავის და მთვარისა ზედან გზის წასვლისა და ყოველთა საქმეთათვის.“

„გ) სიზმრის აღსნა.“

„დ) სობა მომავალთა წელიწადთა.“

„ე) ძვრისა და ქუხილისათვის, ცისარტყელისა და ელვისთვის—თუ რას ნიშნავს ამათი რომელიმეს მოვლენა რომელიმე თვეში.“

„ვ) მზისა და მთვარის დაბნელება რას მოასწავებს, რომელ თვეში.“

„ამ სათაურებს შემდეგ სწერია „დაიწერა ესე ქორანისკონსა—ტვთ კათათვის დამდევს—ა. სეღითა ფრად ცოდვილისა—ყარხმაზისგან, ღმერთთ შეიწყალე სული მისი.“

„ზ) სწავლა ბძენისა მამისა პლატონისა, რომელი ასწავლა ნათანელსა, ძესა თვისსა.“

„თ) წამება წმიდისა მარინესი; ამის ბოლოზე აწერია: „დაიწერა ესე მარინესს ქება ქორანისკონსა—ტლ.“

„ი) შესხმა ყოველად წმიდა ღვთის მშობლისა; ბოლოზე აწერია: ყოვლად წმიდა ღვთის მშობელთა შეიწყალე ფრად ცოდვილი ყარხმაზ შენი მხვეწარი.“

„ი) ლოცვა წმიდისა დიდებულისა მოწამისა ტურფინოსი; ბოლოსაც იგივე აწერია.“

„ი) პარაბადინი აღამიანთა სნეუ-

მეცნიერებით აღჭურვილი, პატიოსანი და თავგანწირული. მეყვანამ კი ყოველივე ესე მას სიგიჟედ ჩამოართვა და აღიარებდა მას ჭკუილგან შემცდარად. მისნი მოპირდაპირენი, გონებით მახინჯნი, ზნეობით დაცემულნი, ვაიძვერანი ქვეყანას თვალში ყავს და პატივსა სცემს მათ.

ასეა მოწყობილი ქვეყანა: ჭკუას, პატიოსნებას, გულ-კეთილობას, მაღალ ზნეობას სიგიჟედ ჩამოგართმევენ; ვაიძვერაობა, სულმდაბლობა, ანგარება, უზნეობა აღამაღლებს კაცსა; პირველ შემთხვევაში სიბრალულით და სიცილით შეგუყურებენ, მეორეში კი საკმეველს გიკმევენ.

მხლა კი „ჭამლეტის“ წარმოდგენაზე ვილაპარაკოთ. „მეფე ღირის“ წარმოდგენის შემდეგ ჩვენ გარდაწვევით „ჭამლეტის“ ბელიც — თუმცა „ღირის“ აღსრულება ბევრად უფრო ძნელია, ვინემ „ჭამლეტისა“; გარდა ამისა, კარგად ვიცოდით, თუ რა ძნელია შექსპირის როლების რიგინად შესრულება; ვიცოდით, რომ მისი რომელიმე როლის კარგად აღსრულება მიანიჭებს მოთამაშეს დიდს სახელს; გვახსოვდა, რომ რუსულს სცენაზე ერთობ იშვიათად თამაშობენ შექსპირის დრამებსა, რადგანაც ეძნე-

ლებათ მათი შესრულება, და კარგა ხანია, რაც რუსეთს არა ჰყავს რიგინი მოთამაშე შექსპირის როლებისა. ამის შემდეგ სრულიად არ არის გასაკვირველი, თუ შექსპირმა ვერ იხიერა ჩვენი დრამატიული დასის ხელში. არც ის არის გასაოცებელი, რომ ჩვენ მოველოდით „ღირის“ და „ჭამლეტის“ არა-რიგინად შესრულებასა. მხლა თვით თამაშობაზე:

ჭამლეტის როლში ორჯერ გამოვიდა ბ. ალექსეევი-მესხიევი; ამ მოთამაშის სცენაზე გამოსვლა თავიდავე არწმუნებს მაყურებელს, რომ მას აქვს საქმე უეჭველად ნიჭიერ აქტიორთან, რომლის ხმა, მოხდენილი მიხერა-მოხერა და სხვა სცენიკური თვისებები მიიზიდვენ საზოგადოების ყურადღებას. მს აქტიორი საესეა ეფექტებით და ეს გარემოება მოითხოვს მისგან დიდს ყურადღებას და მეცადინეობას თამაშობის დროს; უამისოდ იგი თვითონვე გაუთხრის სამარეს თავის ნიქსა და მომავალს. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ თეატრში მოსიარულე ჩვენი საზოგადოების უმეტესობა არ იცნობს რიგინად თეატრს, არ იცის, თუ რა მოეთხოვება საზოგადოდ თეატრს და განსაკუთრებით მოთამაშეთ. ამ უმეტესობას თითქმის

ყოველთვის გაიტაცებს წარმოდგენის და მოთამაშეთ გარეგნობა, ეფექტები და არა ნამდვილი სცენიკური ხელოვნება და პიესების შინაარსი. ამისთვის ეს უმეტესობა დიდად აფასებს ბ. ა. მესხიევის, რომელიც, როგორც ეტყობა, უმეტესს ყურადღებას აქცევს თამაშობის დროს არა ხელოვნებასა და როლის შინაარსსა, არამედ გარეგნობასა და ეფექტებსა. ამ შემთხვევაში ბ. ა. მესხიევი ხშირად აჭარბებს და იმდენად გაიტაცებს საზოგადოების ყურადღებას, რომ უსაბობს მას საშუალებას მისი თამაშობის და ხელოვნების რიგინად დაფასებისას. ბ. ა. მესხიევის კარგად უნდა ახსოვდეს, რომ უმრავლესობისაგან ტაშის-კერა, ე. ი. ხელების მომეტებული ქაილი არ არის სამართლიანი მსჯული მისი ნიქისა და თამაშობისა.

შოველივე ზემოდ წარმოთქმულის სინამდვილეზე ჩვენ ნათლად დავრწმუნდით მაშინ, როცა ბ. ა. მესხიევი თამაშობდა ჭამლეტსა. თითქო ბ. ა. მესხიევის ვერ ვაგვო, თუ რა ხასიათი, რა ბუნება უნდა გამოეხატნა შექსპირის თავის თხზულებაში. მაყურებელთა თვალ-წინ იდგა არა ჭამლეტი, ფილოსოფოსი, სეველა მორეული და გატაცებული ერთის აზრითა,

მომდევარი ერთი მძიმე მიზნისა, არამედ ჭაბუკი, რომელიც თითქო კდილობდა მიებაძნა თავისი უფროსისათვის, შეეთვისებინა მისი გარეგნობა. ბ. ა. მესხიევი თითქო მოწადინებული იყო ეჩვენებინა საზოგადოებისათვის ჰმლეტის ტანჯვა და სულის კვეთება, მაგრამ ამებს მის თამაშში ჩვენ ვერ ვხვდავით. შექსპირის ჭამლეტის მაგიერ თქვენ თვალ-წინ გიდგათ ყმწვილი, რომელიც ჭამლეტობს და ჭამლეტი კი არ არის. ბ. ა. მესხიევის თამაშს, მიხერა-მოხერას, ლაპარაკს და სახის გამომეტყველებას არ ეტყობა ბეჭედი აზრისა, ნამდვილი ტანჯვისა. თუ ბ. ა. მესხიევი რამე შთაბეჭდილება მოახდინა მაყურებლების უფრო გონიერ ნაწილზე, ეს აიღსნება თვით შექსპირის ნაწარმოების სიმშვენიერით, რომელიც თუ არ იყო დაცული „ჭამლეტის“ თამაშობის დროს, არც ისე უწყალოდ იყო დამახინჯებული, როგორაც „მეფე ღირი“ რასაკვირველია, ეს გარემოება აიღსნება სხვა მიზეზებითაც და არა მოთამაშეების ხელოვნებითა. ბ. ა. მესხიევის ეტყობოდა მეცადინეობა არ დევლო თავის როლის შესასრულებლად და შეძლებისადაგვარად სინდისინად მოექცა თავის

ლობისა; ამითშივე ჩართულია შიგნით-
ცევი ადამიანის და პირუტყვისა.

„იბ) მართალი და ჭეშმარიტი კა-
რადინი ცხენისა.

„იზ) მცნებანი შიგნისა ჩვენისა იესო
მრისტესი, რომელი მოიღეს ზეცით
რომისა საყდარსა, წმიდასა საკურ-
თხვევლსა.

„იე) გლასა, უდიდესს, ფრიად ცრადვილ
დინიუკაშვილს ყოაზმასს დამიწერია“.

„დროების კორექცია“

ფოთი, 28 თებერვალს. ეს ახალი
წელიწადი ჩვენ, შეშინებულ ფოთე-
ლებს, ძლიერ განუგებებს. იმ ძველი
წლის თავზარ-დაცემული ფოთი ამ
თებერვლ მდის თითქმის შავში იყო
შესუღრული: ვაჭრები ზოგი ბათუ-
მისკენ ემგზავრებოდნენ და ზოგი სხვა-
დასხვა ქალაქებში, ვაჭრობის გასა-
მართავად. მინც თვითონ ფოთში
დაჩნდნენ, გზა-დაბნეული ფუტკარივით
დაქანცული და დაღონებული ჯგუფ-
გვუფად იკრებებოდნენ და თავის დარ-
ღებს დიდს ხენეშით ერთმანეთს შეს-
ჩიოდნენ. მათი სიტყვით სიცოცხლე
არაფერს ეტყობოდა.

მხოლოდ ისევე ჩვეულებრივ ქვეყნს
ეწოდნენ, თუმცა ცოტათი იმათაც
უკლებს, სხვა-და-სხვა დასის ჩინოვნი-
კები და საზოგადოდ აქაური „არის-
ტოკრატები“ კლუბში.

მაგრამ ამ ცოტა ხანში მოსულმა
ტელეგრაფმა ეს სიჩუმე და გარ-
შემორტყმული უბედურების ღრუბე-
ლი უცებ გაშთანა. შეველა, ვინც
იყო და არ იყო კითხვა, დარბ-
ბენიებდა გაზეთს და სიამონებთ
უკითხავდნენ ერთმანეთს იმ ხუთიოდე
სტრიქონს, სადაც ეწერა ფოთის უბი-

მოვალეობას. მაგრამ, სამწუხაროდ
ყოველივე ამით მან ვერ შეისყიდა
თავის თამაშობის ნაკლებივანება.
მეორე თამაშობის დროს ზოგიერთი
სცენები ბ. მესხიევმა უკეთესად შეა-
სრულა ვიდრე პირველჯერ. მაგალი-
თად სცენა მჭელიასთან, საცა ჰამლე-
ტი ელაპარაკება მჭელიას, ქმარს ნუ
გაჰყვებიო და მონასტერში წადიო.
სამაგიეროდ სცენა წარმოდგენის შემ-
დგომე გზობას უფრო სუსტად გაატა-
რა მესხიევმა. მანთქმული მონალო-
გები ჰამლეტისა ორივე გზობას ერ-
თობ მკრთალად იყენენ წარმოთქმუ-
ლი მესხიევისაგან. სცენა, რომელიც
შეიცავს დიდ მნიშვნელობაზე საუბარს
ჰამლეტისას მესაფლავეებთან, აღ-
სრულდა სუსტად და ვერ იმოქმედა
მაყურებლებზე ჯეროვანად.

საზოგადოდ უნდა ვთქვათ, რომ
ბ. ა. მესხიევს ეჭირება მეტი ჩაკვირ-
ება და ჩაგონება ჰამლეტის როლში,
მთელი „ჭამლეტის“ შესწავლა და მისი
შინაარსის შეგნება; უამისოდ იგი მარ-
ტო თავისი არტისტიული ნიჭის დახ-
მარებით, ვერასოდეს ვერ წარმოგვიდ-
გენს თუნდ ჰამლეტის აჩრდილსაც;
არც ის უნდა დაიფიქროს ბ. მესხიევმა,
რომ ჰამლეტის როლი ერთობ ძნელი
შესასრულებელია თვით დახელოვნე-

რატესობა სხვა ნაფთ-საყუდლებთან და
რამოდენიმე ფულის გადადებ. ბუხ-
ტის დასაშენებლად.

ახლა კი ყველამ გამოცეცია ყუ-
რები და დიდი ფაცა-ფუტით დაუწ-
ყეს ძველის-ძველ ღუქებს შეკეთება
და შეუდგნენ პატენტების აღებას. ამ
მოულოდნელმა სინარულმა აღძრა
ისევე ფოთში ქვიფი და დროების ტა-
რება. ზამოფხიზლებული ხალხი აჰყ-
ვა ახლა მოუწყინარ ხალისს და განჩ-
და ქვიფი და ქვიფი, ძლუბი და ძლუ-
ბი!

იმდენი წვერები შეეძინა ძლუბს,
რომ ახლა აღავს ველარგინ იზოვის
შიგ. ჩვენი პირველი დროების გასა-
ტარებელი და გასართობი იყო და
არის ძლუბი, მაგრამ უნდა მოგახსენ-
ოთ, რომ ჩვენ ძლუბში მარტო მას-
კარადი და „ტანცია“ შემოღებული.
სხვით ვერა რით გაართობით, რო-
გორც სხვაგან—მაგალ: წიგნებით
და ჟურნალ-გაზეთებით. ახლა იმ დაი-
მედებულდამ იქამდის მიადწია, რომ
აღდგომის კვერცხით ელიან ამ პირვე-
ლი დიდმარხვის კვირის გასვლას. საზოგა-
დოდ შექცევა აქ მარტო ჯიელებმან კი
არ იციან, ას-ასიწლის მოხუცებულებიც
თავის შვილის-შვილებთან ისე მო-
გოგდებიან, როგორც ჯარა.

ამ 25 თებერვალს მამა ბ. მაჭარო-
ვის თაოსნობით, რომელიც არის
სწორედ ნამდვილი გულ-შემატყვიარი
და თანამგრძობელი ყოველი საზო-
გადო კეთილი საქმისა, და ბ. ი. ში-
ფიანის შემწეობით ქართული სცენის
მოყვარეთ წარმოდგენის ძალების
სკოლის სასარგებლოდ ორ მოქმედე-
ბიანი კომედია—„თილისძით არშეიკა-
ბა“ და ვოდევილი—„ზარაკმახერასის“.
ხალხი ბლომად დაესწრო და შემო-

ბულ და სახელგანთქმულის მოთამა-
შისათვის.

მეფის და მეფის მეუღლის როლე-
ბი სუსტად აღასრულეს ბ. შიფიანმა
და ნ. ბაბუნიასამ, მეტადრე ამ უკა-
ნასკენდმა. ბ. შიფიანი თითქო გულ-
აცრუებულად თამაშობდა; მეფის რო-
ლი მას შეეძლო ჩინებულად ეთამაშ-
ნა; ზოგიერთი სცენების დროს ის
ერთობ უგრძობდებოდა იდგა სცენაზე,
თითქო თამაშობაში მონაწილეობას
არ იღებდა. ნ. ბაბუნიას კი სრულიად
არ შეუძლია დრამატიული როლების
შესრულება; ამ გვარს როლებში ის
ჰგვრის მაყურებლებს ხან სიცილს და
ხშირად სრულს უგრძობლობას.

დრამატიული როლებისათვის ნ. მ.
ბაბუნიას არც შესაფერი ნიჭი აქვს
და არც გარეგნობა. სწორედ სამწუ-
ხაროა ამ მოთამაშის დანახვა დრამა-
ტიულ როლებში, თუ იგი ნაწინი
გყავთ თავის ნამდვილს როლებში და
მისი დახელოვნებული თამაშით და-
გიტკიბით გრძნობა.

ბ. ჯორჯაძეს პოლონის როლში
არა უშავდა. ბერძინად წარმოგვიდგი-
ნა გაიძვერა და ბრიყვი კარის კაცი,
რომელსაც თავის სიცოცხლე ენის
ლაქლაქში და პირფერობაში ვაუტა-
რებია.

სავალიც ხარჯს გარდა დარჩა 200
მანეთამდინ. მაღლობის დირსი არიან
მოთამაშე პირნი რიგი ნად თამაშისა-
თვის. იმედი გვაქვს, რომ შემდგომაც
არ მოგვაკლებენ ამ გვარ წარმოდგე-
ნებს.
გ. ფუქსაძე.

ნარკვი

ჭუთაისის მ. ზრაში შეკრებილი
ა. ს. 3—სა მიერ.

აღმკულ რასმე მქნილებსაში
ერთი რამე განძი დეკსა:
მუდამ მატობს, არ აკლდება,
შიგ სასელებს არ ადეკსა;
გინც იუნჯებს, კერც ის სასეებს,
კერც სასეებს მიჯეფებს სელსა,
გამოდებას არ ვის ძალეუს,
თვით აღიწეებს მოსვლის დეკსა. 1)

უცხოდ მოვიდა ღამქარი,
უცხოი მისითა სასითა,
ხან არის უანგარიშო,
ხანაც კერავინ ვანსითა,
არც მოედების მას პადე,
არც დაიჭივრის მასითა
ბძქენი, იმათი მტნობელი,
ჯერ ჩვენ კერავინ ვანსითა. 2)

ერთი რამე სუფიერი
შავი არის ზანგივითა.
ქვე ქვეს მისი მასანსქელი,
მოვრალი არის ზანგივითა,
ძალ-ძალ გასას შემოუსტის,
მარდი არის თვალვივითა,
ფიცხლავ სელსა აკერევენებს,
გაუსტება კალივითა. 3)

მადლა შეკვეცი ქვა იყო,
ჩამოვიდა და სხვა იყო,

ჯორჯაძემ თვისი როლი წყნარად
და მშვიდად ითამაშა, როგორც შეე-
ფერება მოხუცებულს სულ მდაბალს
და უფროსების ყურ-მოპირილს ყმას.
ბ. ჯორჯაძეს თითქო დღითი დღე
ეტყობა გაუმჯობესება თავის თამაში-
სა. ამ სეზონის განმავლობაში ამ
აკტიორს შესამჩნევი წარმატება დაე-
ტყა; ენასაც, რომელიც მას არ ემარ-
ჩილებოდა, ენლა ეტყობა გამართვა.
მხოლოდ სიტყვების ბოლოს ერთობ
ძალას ატანს და თითქო ქართულს
სიტყვებს ბოლოს რუსულს „ამატებ-
დეს“.

მ. საფაროვისა თამაშობდა მჭე-
ლიას, პოლონის ქალის როლს; სწო-
რედ სასიამოვნო იყო ამ ფრიად სა-
ყვარელი და ნიჭიერი მოთამაშის და-
ნახვა მჭელიას როლში; მისი მიხერა-
მოხერა, სახის გამომეტყველება, აზრით
და გრძობით საესე თამაში იტაცებ-
დენ მაყურებელთა ყურადღებას; ცო-
ტათი არ იყოს გალობა უშლიდა,
მეტადრე პირველ წარმოდგენის დროს.

ბ. მოხევე ლაერტის როლში სწო-
რედ სცენაზე გამოსაშვები არ იყო.
მისი თამაშის სრულიად არ შეფეროდა
ლაერტის ხასიათს. მოხევეს არც შე-
საბამი მიხერა-მოხერა, არც ხმა, არც
სახის გამომეტყველება ჰქონდა. ის

წვლი უყვარდა თუნი არ იყო, კერცნი
დასდვას ქათამი არ იყო... (სასელები
არ იყო? 4)

სამი ასი სამი რცი,
სამს დაადე კიდვე ორი,
მას რმოდეს რვა მიმეტე,
შეიქმნება ესეც სწორი,
თორმეტის ველებს ერთად,
არ გვერსოთ არვის ჭორი.
ქვესსა შეიქმ ფადარათს,
ქვეს მოისვი გვერდით მჭორი. 5)

ჩვენ სუთნი დანი ვიყავით,
არც ერთს არ გვერდა ზრდილობა,
იმთავიდაძვე თან დავკვეს
ერთი მუარის ცილობა. 6)

ხე ობოლად ამოსული,
მარგალიტად ჩაწეობილი,
მოყვარეთა ისი მინდის,
გინცა მას განს გამინდის. 7)

ერთი რამე კარგ-კეთილი,
კარგ-კეთილს თავს მოაწუნებს,
მანხეუსა კი მოაძულებს.
გაუწინებს გავიციებს,
ხარხარისგან არ ვისვენებს. 8)

რმოდე ჯარი შენაფიციანი, დანამტკი
ცარი
კერც მუფე გახსნის, კერც მისი ჯარი. 9

გასაცა აქვს, კარგსაცა აქვს,
პატონსაც და უმასაც აქვს.
იმასაც აქვს. 10)

კვლავს ბუ ურც. 11)

სრულიად ვერა გრძობდა იმას, რა-
საც თამაშობდა; დრამატიული მომენ-
ტები ისე გაატარა, თითქო ძილს ები-
რებოდა. ეს აკტიორი ერთობ ფრთხი-
ლად უნდა თამაშობდეს ჩვენს სცენა-
ზე, მეტადრე დრამატიულს როლებ-
ში, (თავის როლები აქვს ბ. მოხე-
ვეს—გლენის მაგალითად) რომ თეატრ-
ში ესტეტიურ გრძობათა აღსაძრა-
ვად მოსულს საზოგადოებას პირ იქით
არ დაუხშოს იგი გრძობა.

ბ. მძინაროვმა ჰორაციოს როლი
ერთობ მკრთალად ითამაშა. მსეც ერ-
თი იმ მოთამაშეთაგანია, რომელ-
ნიც მეტ ჩარას შეადგენენ ჩვენ დას-
ში.

თვით თარგმანზე ჯერ-ჯერობით,
სანამ დაბეჭდილი არ არის, არ შეგ-
ვიძლია, არც გვაქვს უფლება გარდა-
წყვეტილი აზრი გამოვთქვათ.

მხოლოდ ფრთხილად რომ თითონ
მოთამაშეები ამანჩეგდნენ ზოგიერთ
აღვილებს, მაგალითად, „მეცნიერე-
ბის“ მაგიერ პირველ თამაშობის
დროს გავიგონეთ „მესხიერება“, „ამა-
რების“ მაგიერ „ამარება“. და აღ-
გობრ-კი თარგმანშიც უსწორობა გვეს-
მოდა...

ს. ნანეიშვილი.

დის სასჯელი ჩხიბუბი, 7) სიძინდი, 8) სასჯე, 9) დიდი მარხვა, 10) სასჯელი, 11) სასჯელი.

ბილინის სამკურნალო.

ავადმყოფები მიიღებენ დიდი რვა საათიანი თორმეტ საათიანი.

ერ შაბათს. გარდაღების და ღი- სიგვი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელ- დიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქა- ლების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაკი მარღვების სისუსტის და ში- ნაგან ავადმყოფობისა.

სა შაბათს. შინკვიჩი—სირურ- გიული ავადმყოფობისა; ლისიგვი— შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სი- ფილისტიკური და სირურგიული ავად- მყოფობისა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქა- ლების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაკი და დანიელ-ბუგაკი—მარღვების სისუსტის და შინაგან ავადმყოფობისა.

თხ შაბათს. ლისიგვი და მი- რმანაკი შინაგან ავადმყოფობისა; კელ- დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ- ლი ავადმყოფობისა; ბასუტაკი—ბუ- ბიაობის ქალების და ყმაწვილების ავად- მყოფობისა; ბაბაკი—მარღვების სისუს- თემყოფობისა.

ხუთ შაბათს. ლისიგვი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილის- ტიკური და სირურგიული ავადმყოფობის- სა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაკი— მარღვების ავადმყოფობისა.

შაბათს. შინკვიჩი—სირურ- გიული ავადმყოფობისა; ლისიგვი, მი- რმანაკი და დანიელ-ბუგაკი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილის- ტიკური და სირურგიული ავადმყოფობის- სა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაკი— მარღვების სისუსტის ავადმყოფობისა.

შაბათს. ლისიგვი—შინაგან ავად- მყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ- დი და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტაკი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწ- ვილების ავადმყოფობისა; ბაბაკი—მარღ- ვების სისუსტის ავადმყოფობისა.

განსხადებანი

დაიბეჭდა და ისეილება გრ. ჩარკვიან- ის ჩართული წიგნის მადანიაში

ლელა და შვილი

და

რამდენიმე ლექსი

თ. ილია ჭავჭავაძისა.

ზ. ჭიჭინაძისაგან გამოცემული

შასი 15 კაპ.

ლიტოგრაფიული სურათი

თავარ-მეფისა

ისეილება შტენკას ლიტოგრაფია- ში, ბალაენის პროსპექტზე, ტრიგუ- ლოვის სახლებში. შსი თითო ეგზ. 50 კაპ., ვინც ასს ეგზ. იყიდის—30 კაპ. (3—2)

ინგლისის მალაზია

Maison de confiance

გადაიქცა წყნ ნა—12. 10 კ. პოპოვის ნა—12.40

— — —1—20 — — —1—60

— — —1—40 — — —1—80

— — —1—60 — — —2—

— — —1—80 — — —2—50

საუკეთესო—2— „ — — —3— „

იქვე ისეილება სხვა საქონელი: თოფები, რევოლვერები, კრაოტები, კურტკელი, ჩაიდნები, გასაღებები, დ- ნები, კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქალაღი, შოკოლადი, კაკაო, კანფე-

ტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირე- ბი, კლიონკა, წინდები—კაცის და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშინ კალენკორი—სულ ყველაფერი 25, დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად- ვიდრე სხვა რომელსამე მალაზიაში.

ვინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი- დამ 1,000 მანეთამდინ საქონელს გა- მოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ იხდის. (100—42)

დაიბეჭდა და ისეილება გ. ჩარკვიანის წიგნის მადანიაში.

სალამური

№ 1.

გამოცემის ზ. ჭიჭინაძისაგან.

ფასი 25 კაპ.

წიგნის მალაზია

ანწიგნის გადგრაქა № 149, 150 ბ. ჯუბანდარის ბიბლიოთეკასთან

ისეილება ყოველ-გვარი რუსული და მართლწი წიგნები, სახელ- მკლავნო და ლიტერატურული.

სეიღვა და გაყიდვა ძველი წიგნებისა. მიიღება კომისიით ყოველ- გვარი წიგნები.

აქვე ისეილება კანცელარის მატერიალი, და მოსწავლეთა- თვის საჭირო ნივთები. (100—11)

საუღმ-გალანთიური

სახელოსნო

ილ. ჭყონიასი, ქუთაისს, თ. ლ. მაჭუტაძის სახლში, მოწოდებელი უახლესის სის- ტემის მანქანებით: გისრულობს შესაკვეთთა აღსრულებას 25% უფრო იაფად, ვიდ- რე სხვები. ქუთაისის გარეშე მცხოვრებთა შეკვეთილნი თუ 25 მანეთისას აღმატება, სახელდონა ასრულებისათხავე დაუფრგნებელი გაუგზავნის მათ თავის ხარჯით.

იმავ შენობაში იმყოფება

ბიბლიოთეკა

თ. ა. ლორთქიფანიძისა, ილ. ჭყონიასაგან იჯარით აღებული. ხელ-მოასწერი პი- რობები ფრად სელ-მისაგანია. ბიბლიოთეკას შეემატა ასალი წიგნები. (20—9)

ბიბლიოგრაფიული განცხადება.

სახელმძღვანელო რუსული მინა ჩართულთათვის, შედგენილი გ. კალანდარიშვილის მიერ, მეშვიდე გამოცემა, შეცვლილი და დამატე- ბული იაკობ გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა ხმის ასამალღებელი ნიშნე- ბით (съ ударениями) და ისეილება გამომცემლის ზაქარია ბრიქურო- ვის წიგნის მადანიაში გუგის ხიდის უერთან. შასი ათი შაური. გინც იყიდის ერთად ნაღდს ფულზედ რცხა ან მეტს ეგზემლიანსა, წიგნი დაეთობა ცხრა შაურთა. ვისაც უდაინი წიგნი სურს, ამ ფასს უნდა დაუ- მატოს სამი შაური. გრიჭურავის მადანიაშივე ისეილება ყოველ გვარი სა- ხელმძღვანელო ჩართული, რუსული, სომხური და თათრული. გარე-ქადაქე- ბიდან და ადგილებიდან ყოველ გვარს დაბარებულებსა მადანია ასრულებს დაუგვიანებელი.

ბუნების კარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლა- სეში სასმარებელი, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭურავის წიგნის მადანიაში, გუ- ვის ხიდის უერთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კვდო პირებს, რომელნიც იყიდაინ ნაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს ეგზემ- ლიანსა, ანუ მომეტებულსა, დაეთობა ეგზემლიანთ თოთხმეტ შაურად; ვინც რმომც-და-ათს ეგზემლიანს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად. უდასათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

პარტა საქართველონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება იმავე მადანიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემლიანს იყიდის, კარტა მიეცემა თერთმეტ შაურად, რცხი ეგზემლიანის მიედევლს—ათს შაურად.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ცალკე წიგნად „სიკო“

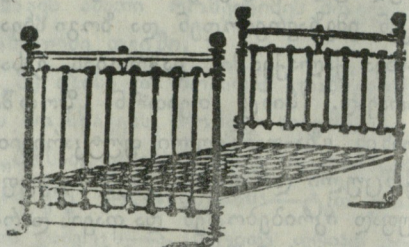
მოთხრობა

ა. მოჩხუბარძისა (შაზაფხისა)

ფასი ადგილზედ 30 კ. გაგზავნით 40

ისეილება ტფილისში „როგების“ რადაქციაში და შევერდოვის პავი- ლიონში ალექსანდროვის ბალთან. წიგნის მადანიაშიც ჩვეულებრივი დათ- მობა, მოსწავლე ყმაწვილებისათვის, ვინც პირ-და-პირ „როგების“ რედაქ- ცილიდან წაიღებს, ადგილზედ 20 კა- პეკად თითო წიგნი, გაგზავნით 30 კაპ. (20—13)

ინგლისური ჩინის კრავოტები

ერთ საწოლიანი 8 მ. და ორ საწო- ლიანი 14 მ., ლეიბები გატენილი ზღვის ბალახით 5-დგან—9 მან. ინგლისურს მალაზიაში. იქვე ისეილება 25% იაფთ სანამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დანა- ჩანგალი, კოვზები, ფანდოსები, კლიტე- კები, საფანგები, რკინის კალმები, ქა- ლადი, ნიშები, რეკლავები, თოფე- ბი, კაცისა და ქალის უნაგირე, აღბო- მები, კლეონები, ჩაი 1-ლის ხარისხისა. (100—32)

გრ. ჩარკვიანის წიგნის მადანიაში ისეი- ლება: ჩართული კლასიკები

№ 1

ჩახრუხადმი

შემოკლებული ბიოგრაფიით.

გამოცემის ზ. ჭიჭინაძისაგან.

ფასი 20 კაპ.

ბამცია

საკვებავ ხორაგულებათა, რომელნიც იყიდაინ თფილისის ბაზრებში, აუქ- ნებში და დატარებთ 1 მარტიდან 1 აბრილამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის

პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2

მეორის „ — — — 1 გირ. 3 1/2

მესამის „ — — — 1 გირ. —

იმავე ფქვილ. თორწენი გამომცხვარი:

პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2

მეორის „ — — — 1 გირ. 4 კ.

ჭეარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავში 1 გირ. 5 1/2

მეორის „ „ — — — 1 გირ. 4 1/2

მესამის „ „ — — — 1 გირ. 4 კ.

ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის—1 გირ. 11 კ.

მეორის „ — — — 1 გირ. 9 კ.

სუცი — — — 1 გირ. 17 კ.

სხვების ხორცი 1 გირ. 11 კ.

ლორის ხორცი:

პირველი ხარისხის—1 გირ. —

მეორის „ — — — 1 გირ. —